

H.D

M

Agnis prophætæ vó-cibus ve-ní-re Christum núnti-ant, læ-tæ

sa-lú-tis prævi-a, qua nos red-é-mit, grá-ti-a. 2. Hinc mane nostrum pró-

micat et corda læta ex-á-stuant, cum vox fi-dé-lis pèrsonat prænunti-á-

trix gló-ri-æ. 3. Advéntus hic primus fu-it, puní-re quo non sáculum venit,

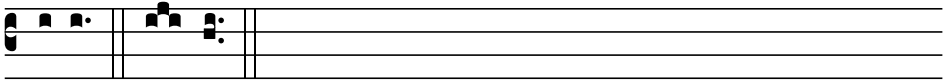
sed ulcus térge-re, salvándo quod per-í-e-rat. 4. At nos secúndus præmo-

net ad-és-se Christum iá-nu-is, sanctis co-rónas rédde-re cæ-líque regna

pánde-re. 5. Ætérna lux promítti-tur sídúsque salvans prómitur ; iam nos

iubar præfúl-gidum ad ius vocat cæ-lé-stium. 6. Te, Christe, solum quæri-

mus vi-dé-re, si-cut es Deus, ut perpes hęc sit ví-si-o perénne laudis cán-

ticum. A- men.